

Ali gre »le« za oškodovanje delavcev?

Konec prejšnjega tedna je v javnost prišla novica, ki je spet vznemirila zaposlene na Pošti Slovenije (PS). Medtem ko naj bi se delavci odrekli svojim pravicam, vodilni povezanih družb pretakajo denar iz enega v drug žep. Razburja jih tudi novica, da naj bi plače vodilnih menedžerjev v državnih podjetjih ne bile več omejene navzgor.

V Sindikatu delavcev prometa in zvez Slovenije (SDPZ), kamor se združuje velik del zaposlenih na PS, že dalj časa opozarjajo na nesprejemljivo prakso lastnikov, tj. države in vodilnega menedžmenta. Ti so velikodušni do »državnih projektov« in vedno bolj stiskaški do delavcev. Ne le, da za krpanje proračunske luknje pobirajo v tem državnem podjetju smetano v obliki dobičkov, ki so jih ustvarili delavci s svojim delom, tako da jih ostane (pre)malo za njegov razvoj, od družbe tudi zahtevajo, da vlaga sredstva v te projekte v obliki dokapitalizacije. To je PS pred časom storila v Novi kreditni banki Maribor (NKBM) in s tem obremenila svoje bilance, kar se je na pogajanjih s sindikati vedno znova izkazalo kot delodajalski argument za nižanje delavskih pravic. Ničkolikokrat so sindikalni pogajalci poslušali predstavnike delodajalcev, da bo treba stisniti pas, pa prestrukturirati podjetje, celo odpuščati, saj naj bi jih lastnik »silil« v nižanje stroškov dela. Zanimivo bo videti, kako velikodušni bodo lastniki zdaj pri plačah članov posloводства, ko te ne bodo več omejene navzgor.

Zaradi vsega tega se zaposlenim ne zdi pošten zadnji večji manever finančnikov, ki meji že na »čarovništvo« in smrdi do neba. Pošta Slovenije je namreč konec lanskega leta ostala praktično brez denarja, ki ga je kot solastnica (nedavno spet) vložila v Poštno banko Slovenije (PBS), in brez vpliva na njeno poslovanje. Tega ima zdaj NKBM, ki jo vodi nekdanji direktor Po-

šte Slovenije **Aleš Hauc** in torej dober poznavalec načina delovanja obeh družb. Potem ko si je NKBM opomogla s prenosom terjatev na slabo banko in razlastnitvenjem **malih delničarjev**, državljanov (med njimi tudi delavcev pošte), ki so leta 2007 to banko okrepili s svojimi finančnimi vložki, se očitno krepi tudi s prevzemanjem.

Lahkotnost prekladanja milijonov iz enega v drug žep se zdi sindikalistom, ki dnevno opozarjajo na preobremenjenost pismonoš in drugih poštnih delavcev, nesprejemljiva. Da je treba zajeziti škodljivo poslovno prakso, se zavedajo, saj vedo, da jih sicer spet čakajo nova pogajanja za še manj pravic delavcev.

Generalni sekretarki SDPZ **Cvetki Gliha** se zdi nesprejemljivo tudi to, da je v javnost novica prišla z zamudo in zaradi poročanja medijev, ne pa na podlagi transparentnosti delovanja vodilnih odločevalcev in tudi delavskih predstavnikov, ki sedijo v posameznih organih soodločanja. Po njenem bi morali biti ti o namerah škodljivega delovanja vodilnih obveščeni in o tem obveščati druge delavske predstavnike, ki bi se skupaj lažje na zadeve pravočasno odzvali.

Tudi sicer bo treba v pod-

jetjih, kjer ne spoštujejo socialnega dialoga in ne ravnajo gospodarno, zlasti veliko poguma in skupnega delovanja, mogoče tudi kakšnih odločnejših akcij, če že ne prijav nadzornim organom oz. organom pregonu, meni Gliha. Za kaj takega pa potrebuje sindikat močno zaledje, opozarja. A kaj, ko je imel do sedaj strah delavcev velike

oči tudi zaradi napovedane odpuščanja, ki naj ne bi bilo le mehko, in drugih nepriljubljenih ukrepov. Premagati ta strah ni lahko, zlasti pa ne v družbi, ki je po vsej Sloveniji razdrobljena na veliko manjših enot, tudi takšnih z le po dvema zaposlenima, in so vsakodnevni pritiski nanje lahko še bolj boleči.

M. M.